

אור הצדיק

יוצא לאור ע"י ישיבת "תפארת צדיק" ע"ש מוהר"ן מברסלב
בראשות הרה"ג רבי יוחנן נתן שליט"א

בס"ד בר"ה

ערב שבת קודש פרשת במדבר
א' סיון ה'תש"ע
הפטרה: והיה מספר
גליון לט

דבר העורך

נמצאים אנו בסמוך לחג הקדוש והנורא – "חג מתן תורה" – בו אנו זוכים לקבל את התורה הקדושה מחדש. ומנהג ישראל הקדושים, להשאר בליל החג ערים וללמוד תורה כל הלילה, כמו שכתוב בזהר הקדוש (פרשת אמור): "הסידים ראשונים לא היו נמים בלילה הזה והיו עוסקים בתורה, ואומרים 'בואו ונירש ירושה גדולה לנו לבנינו בשני העולמות', ואמר רבי שמעון על החברים שעוסקים בתורה בלילה הזה, שכולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות, והקדוש ברוך הוא ממברך אותם בכמה ברכות ועיטורים לעולם הבא".

כותב הארי ז"ל זי"ע (שער הכוונות, עניין חג השבועות): "ודע, כל מי שלא ישן בלילה הזאת כלל, אפילו רגע אחד, ויהיה עוסק בתורה כל הלילה – מובטח לו שישלים שינתו ולא יארע לו שום נזק בשנה ההיא. ולא עוד, אלא שהוראת חיי האדם בשנה ההיא תלויה בעניין זה, כי אם לא ישן כלל – ודאי שלא ימות בשנה ההיא, ודי בזה. ולכן פשט המנהג בישראל לעסוק בתורה כל ליל חג השבועות".

רוב האנשים הערים כל הלילה ואכן לומדים ולא מתבטלים, חס ושלום, ולמחרת בבוקר ישנים כל היום וכמעט שלא לומדים, אז נמצא שהפכו את הלילה ליום ואת היום ללילה, ולכן צריך להתגבר על היצר ולישון כל צרכו, ולאחר מכן לקיים סעודת יום טוב ולהמשיך בלימוד במשך היום ולקרוא תהלים, עד מוצאי החג הקדוש. ובכך מראים אנו לבורא עולם, שחביבה עלינו מתנתו הקדושה אשר העניק לנו ביום זה, ושמחים אנו בה מאד.

מה טוב ומה נעים שנאמר בשמחה גדולה: "ברוך אלוהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכינו", "ואל שדי אמת ומשה אמת ותורתו אמת".

יהי רצון שנזכה בהג זה להארה גדולה מאד,
ונזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל
דברי תלמוד תורתו באהבה, אמן.

זמני כניסת ויציאת השבת

לרבינו	יציאת ש"ק	כניסת ש"ק
תם	20:08	18:53 ירושלים
20:45	20:11	19:09 תל אביב
20:42	20:12	19:00 חיפה
20:43	20:09	19:06 באר שבע

כתובת המערכת: אבני החושן 31 מודיעין
מיקוד: 71700 טל': 050-3022212
דוא"ל: tiferet_tzadik@walla.com

נתן לקבל הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל!
נא לשמור על קדושת הגליון, הגליון טעון גניזה!
נא לא לקרוא בזמן התפילה!

דבר ראש הישיבה

על פרשת השבוע

בפרשתינו אנו קוראים על עניין "הדגלים", שכתוב: "איש איש על דגלו באותות לבית אבותם יחנו בני ישראל סביב לאהל מועד יחנו" – מבאר רבינו יוסף חיים בספרו "אדרת אליהו", שעל הדגלים היו כתובים אותיות שמות האבות הקדושים בסדר זה: על דגל מחנה יהודה היה כתוב א-י-י שהם האותיות הראשונות של האבות, על דגל ראובן היה כתוב ב-צ-ע שהם האותיות השניות של האבות, על דגל אפרים היה כתוב ר-ח-ק שהם האותיות השלישיות של האבות, ועל דגל מחנה דן שהוא מאסף כל המחנות היה כתוב ה-מ-ק-ב שהם האותיות הנשארות משמות האבות. ומה הטעם שנכתבו דווקא שמות האבות על הדגלים? אלא, אותיות האבות מניינם 13, כמניין "אחד" [13=], לרמוז שכל ישראל צריכים להיות באחדות ולהיות כאיש אחד, ובה יתרומם דגלם וקרנם למעלה. כי כשישראל הם באחדות, אז אפילו שיש ביניהם חוטאים, חס ושלום, לא יגלם ה' יתברך מעל שולחנו, ולא ימסרם ביד אויב, כמו שכתוב: "חבור עצבים אפרים – הנה לו". אבל כשחלילה הם בפירוד, אז תכף הם נענשים וגולים מעל שולחנו של מקום. ולכן בית שני נחרב בעוון שנאת חזנם, שהיא מכת הפירוד.

נמצא, שעיקר הגבהת דגלם וקרנם של ישראל הוא על ידי האחדות, ואחדות היא בעיקר עם מי שחושב אחרת ממני או אינו נימנה על החוג שלי, ואז צריך להבין ולהשכיל, שאף על פי שחברי שונה ממני – מחויב אני לאהבו, כי הוא בן של מלך! וזה פירוש הפסוק "איש איש על דגלו באותות לבית אבותם יחנו בני ישראל", כלומר: מה שציויתי שיכתבו על הדגלים אותיות האבות – "באותות לבית אבותם" – זה כדי ללמדם שכן "יחנו בני ישראל", שצריכים בני ישראל להיות באהבה ואחדות זה עם זה. ואז אפילו שהם מנגד, כלומר שנעשים "נגדיים" לקדושה, ואינם הולכים בדרך ישרה, אף על פי כן לא יהיו גולים מעל שולחנו, אלא "סביב לאהל מועד יחנו", שימתין להם הקדוש ברוך הוא עד שיעשו תשובה, ואז ימחל להם, אבל לא יחריב את ביתו בגלל חטאיהם, כיון שיש ביניהם אהבה ואחדות.

מכאן נלמד מהי מעלת האחדות בין בני ישראל. נמצאים אנו בימים שהם הכנה לקבלת התורה, ואחד מהדברים לקניין התורה, זה "אהבת חברים", ומי שזוכה לאהבת ישראל, אפילו עם הרחוקים מהקדושה – ודאי שיזכה לאהבת חברים, שהם קרובים לקדושה.

ה' ברחמינו יזכינו לאהבת ישראל ואחדות אמיתית בין כל ישראל אחינו,
ועל ידי זה נזכה לגאולה שלימה, אמן.

תאריכי פטירת הצדיקים

סיון

- ב' ר' ישראל מויו"ניץ ג' ר' עובדיה מברטנורא
- ה' ר' זאב מזיטומיר (אור המאיר), ר' אברהם עזריאל
- ו' דוד המלך ע"ה, ר' ישראל הבעל שם טוב
- ר' אברהם מרדכי אלטר מגור (האימרי אמת)
- ז' ר' הושע בן בארי תהא זכותם מגן וצינה בעדינו

דברי הרב שלום ארוש שליט"א

מתוך הספר הזה, על כל אחד מאיתנו להוציא הנהגות ישרות המתאימות לנו, עצות נכונות לכל עת וזמן שנוזקק להן, דברי התחזקות והתעוררות. לדעת שיש בתורה עבור כל אחד מאיתנו את הכלים שסייעו לנו להתמודד בזמנים קשים, בירידות ובנסיונות החיים. שם יש לנו את ההנהגות וההלכות לכל מצב ועת, אך בעיקר עלינו להוציא ממנה מוסר. ומהו אותו מוסר? שיראה כל אחד על ידי התורה את פחיתותו ושפלותו, להבין שיש בורא לעולם, שיש מי שמשגיח על העולם, ועלי בפרט.

"אז אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי. לעשות רצונך אלוהי חפצתי" וכו' (תהלים מ). אומר לנו רבי נחמן מברסלב (ליקו"מ קא), כשאני לומד בספר מסוים [משנה, גמרא וכו'] עלי למצוא את עצמי, את מה שכתוב עלי – את המוסר שמופנה אלי, את העצות וההנהגות שהקדוש ברוך הוא מראה לי דרך הספר, מכיון ש"זה סימן שחפץ לעשות רצונו יתברך". ממשיך רבי נחמן: "זה הסימן שהכלה מקיימת את רצון חתנה". כשאדם מבקש את המוסר הזה, אז הדבר לו לסימן שהוא מבקש את קירבת בוראו והוא רוצה לעבוד את ה' יתברך. אולם אם הלימוד הוא לשם גאווה, כלומר שבעת לימודו הוא רוצה רק להחכים ולצבור עוד ידע, אז אין הוא מבקש לקיים את רצון קונו, ואדרבא, הוא רק מתרחק על ידי זה מתכליתו האמיתית.

ביום ו' בסיון – יום מתן התורה, עם ישראל הקדושים צועדים ככלה הצועדת אל החופה, ומקבלים שטר כתובה ממלכו של עולם. הקדוש ברוך הוא שאוהב את עם ישראל, דהיינו כלתו, אהבה אמיתית ונצחית, ככתוב: "אהבת עולם אהבתנו ה'", מתחייב בשטר כתובה זה לתת לנו את כל הטוב שבעולם, לזון ולפרנס אותנו, לדאוג לנו ולאהוב אותנו, כשם שחתן מתחייב לכלתו בשטר הכתובה. החתן – הקב"ה, אוהב את כלתו – עם ישראל, ומקיים את כל התנאים של החתן. והכלה, אף היא צריכה לאהוב ולקיים את כל התנאים של הכלה, אולם מה קורה כאשר היא 'פוזלת' החוצה? מסתכלת על דברים אחרים? היא רוצה את תאוות העולם הזה, את אהבות העולם הזה, את הזוהר השקרי ופיתוי העולם הזה. כיצד, אם כן, יוכל להתקיים החיבור האמיתי והקדוש הזה, אם הכלה רועה בשדות זרים? כך לא מקבלים את שטר הכתובה, שהוא התורה הקדושה. לקבל את התורה, משמעו לקבל אותה ממש. זאת לא אימרה של: 'קבלו את התורה הקדושה', ואז כולם מושיטים יד כדי לקבל את הספר, לוקחים ומניחים אותו על אחד המדפים בספריה הביתית – לא כך מקבלים את התורה. כדי לקבל את התורה צריך ללמוד בספר שאנו מקבלים. לדעת שהספר ניתן, כתוב ושייך לכל אחד באופן אישי. את שטר הכתובה הקדוש ברוך הוא מעניק לכל אחד מעם ישראל באופן אישי. הוא פונה לכל אחד מאיתנו וכאומר: התורה היא רק שלך.

פניני הזהר לשבת קודש

יום השבת הוא יום הנשמות, ולא יום הגוף, משום ששלטון צרור הנשמות הוא, וכל העליונים והתחתונים עומדים בזיווג אחד, בעטרה של רוח יתרה עליונה קדושה.

תפילת השבת של העם הקדוש – שלוש תפילות נמצאות ביום הזה כנגד שלוש שבתות, ופרשו שהכל אחד. וכיון שנכנסו העם הקדוש לבית הכנסת, אסור להשתדל אפילו בצורך בית הכנסת, אלא בדברי תשבחות ותפילה ותורה כראוי להם. ומי שמשתדל בדברים אחרים ובדברי העולם – זהו אדם שמחלל שבת, ואין לא חלק בעם ישראל. שני מלאכים ממונים על זה ביום השבת, והם שמים ידיהם על ראשו ואומרים: "אוי לפלוני שאין לו חלק בהקדוש ברוך הוא". ולכן צריך להשתדל בתפילה, בשירים ובתשבחות של אדונם, ולהשתדל בתורה.

יום השבת מתעטר בשבעים עטרות, והשם העליון הקדוש משתלם בכל הצדדים, וכל הדרגות נאורות, והכל בשמחת הברכות ובקדושה על קדושה ותוספת של קדושה.

עצות משובאות

חג השבועות

רבינו ז"ל אמר: המקוה בשבועות הוא חסד עליון, רחמים גדולים ודעת נפלא מאד, כי שבועות הוא שכל דק ועליון וגבוה מאד, שהוא חסדים ורחמים גדולים מאד. אשרי הזוכה לקבל קדושת שבועות ובפרט המקוה של שבועות, שהיא מקוה של שער החמישים, שמשם נמשכת הקדושה והטהרה על ישראל אז. ליקוטי מוהר"ן (חלק א סימן נו)

מוהרנ"ת ז"ל אמר: על ידי שאדם ער בשבועות – ממשיך על עצמו הארת השגחה שלימה ממנו יתברך. ליקוטי הלכות (הל' משא ומתן, הלכה ד)

מוהרא"ש שליט"א אמר: מי שזוכה להיות ער בשבועות ומתבודד הרבה עמו יתברך, ומוציא את הרצונות ואת הכיסופים שלו אליו יתברך, ומבקש ומתחנן שיזכה ללמוד ולהיות השנה הזו בכל חלקי התורה הקדושה, אז על ידי זה יתקבלו תפילותיו ויזכה להוציא מהכה את הפועל חשקו וכיסופו ורצונו. כי התפילה שהאדם מתפלל ומתבודד בליל שבועות שיזכה ללמוד את התורה הקדושה – מאד מקובלת ומרוצת בשמים.

מדת הסבלנות

הניח את ראשו עליו, ואמר: **אני מבטיח שלא אעשה זאת יותר... האשמה למה שקרה, מוטל אך ורק עלי! אם אני הייתי בסדר – כל זה לא היה קורה. לכן אני מבטיח לעשות תשובה ולא לחזור על שגיאותי, וכמובן שלא לעסוק עוד בדברים הרעים שבגללם קרה מה שקרה...**

כך חי אדם סבלן, בעל אמונה, ומקבל כל דבר בהבנה שהכל בהשגחה פרטית, ואינו מתלונן על דברים שנראים בעיניו לא מובנים. לכולנו יש עוונות שבגללם צפוי שיקרו לנו דברים שאינם לרוחינו, וזאת אך ורק כדי לכפר על עוונותינו. 'סבלנות' היא לא רק מלה, הסבלנות היא מעלה גדולה מאד. כשנזדמן לאדם נסיון כל שהוא, והוא שותק ולא מגיב, ולא מכניס עצמו למריבות, אז זוכה להפתעות רבות בחייו. כותב רבינו הקדוש בספר המדות (ערך נסיון): הנסיון הוא בשביל לגדל ולפרסם את האדם. עוד כותב: מי שהוא שולט ביצרו – בניו אינם יוצאים לתרבות רעה, ועל ידי זה ממונו מתברך, ועל ידי זה לא יבוא לידי נסיון.

כתוב בספר "שמירת הלשון": יזהר מאד האדם להרגיל את עצמו במדת הסבלנות, שיהיה מתרצה לכל מה שיארע לו, כמו שכתוב ב"אבות דרבי נתן": "הוי למוד לקבל את הצער והוי מוחל על עלבונך". ואפילו אחד יחרפנו בפניו, לא ישיב לו כלל, וידע כי הכל מאת ה' הוא, עבור עוונותיו, ועוונותיו הם המחרפים אותו. וכשיהיה מקבל את הדין על עצמו באמת – בודאי הקדוש ברוך הוא ירומם קרנו למעלה עבור זה, בעולם הזה ובעולם הבא.

היה זה בערב חג הפסח, טרח רבי שבתאי הסבלן זצ"ל, ויגע כמו בכל שנה להכין את כל צרכי הסדר. לפני כניסת החג, הניח על השולחן בזהירות רבה את המצות המהודרות ואת שאר הדברים שהכין לכבוד החג הקדוש, כדי שבבואו מבית הכנסת יהיה הכל מוכן ומזומן, ובני הבית יוכלו לגשת מיד אל שולחן הסדר. התברך רבי שבתאי באשה צדקנית כמותו, שמרוב אהבתה למצוות השתוקקה לשבת כבר לשולחן הסדר, והמתינה בקוצר רוח לשובו של בעלה מהתפילה. בינתיים, התישבה לה עקרת הבית ליד השולחן המסודר, והתבוננה בהנאה יתרה במצות ובבקבוקי היין, בחרוסת ובמרור, ובשאר הדברים.

לפתע ארע דבר בלתי צפוי – רגלה של האשה נתקעה במפה הגדולה הפרוסה על השולחן, וכששיחררה את רגלה מבלי לשים לב אל המפה ואל כל מה שהיה ברגע זה על השולחן – נפלו על הריצפה בקול רעש גדול כל בקבוקי היין [וכמובן נשברו]. מהמצות כמעט ולא נשארה חתיכה אחת שלימה, וכל ה"סימנים" התפזרו לכל עבר. היה זה סימן מובהק לכעס ולמריבה שיבוא עוד זמן מועט...

בשמחה רבה ובאווירה מרוממת פוסע רבי שבתאי בדרך לביתו, ובמחשבתו הוא כבר רואה את השולחן הערוך הממתין לו ואת הסדר הנעשה בחגיגה גדולה. אבל, חשכו עיניו כאשר נכנס לביתו ונתקל בשאריות היין האדום שהתערבבו עם פירורי המצות המהודרות, שאפה ביגיעה ובוהירות רבה לכבוד החג. אך מה עשה רבי שבתאי?! צעק על אשתו? התנפל עליה? פלט כנגדה מלים לא יפות? העליב אותה? לא ולא. ניגש רבי שבתאי אל מה שהיה פעם שולחן ליל הסדר,

(דרשה לישראל)

העוסק בתורה בלילה - שפייגה פנגדן
המוציא דברי תורה בפיו, נצול מדין סקילה
על ידי לימוד בעיון, ויכול להתפלל

שמי **דניאל**, נולדתי למשפחה דתית והתרחקתי לאט לאט, מפני שלא קיבלתי תשובות מספקות. בתקופת לימודי במכללה, שברתי שיאי עצבות חדשים, עד שהגיע לידי הספר "השתפכות הנפש", על ידי חבר טוב שקיבל אותו כשנסע בטרמפ. כאן היתה תחילתה של התקרבות מופלאה, עד השאלה "אתה בא לאומן?" והתשובה הידועה: אני לא יודע... אין לי כסף... נראה... אולי... בעזרת ה' בנקודה מסוימת כבר התחלתי לרצות, ובאמת שלא היה לי כסף, אבל הרצון הלך והתחזק ככל שהמצב שלי הלך והתדרדר. וביום בהיר עד מעונן חלקית אחד, כבר לא היה לי שכל להבין כלום, והתחלתי לדבר מהרצונות שלי לטוס לאומן עם שני חברים בקמפוס בהפסקה מהשיעור, ופשוט הרמתי את הידיים אל השמים ואמרתי בתמימות: "אין לי כסף אבל אני רוצה להיות באומן". לא היתה לי עצה אחרת למצב, המשכתי להיות כהרגלי, אבל עם דיבורים חדשים, וטעם חדש מהספר הזה וגם מהחברים שכבר היו באומן. בדרך לא דרך, אבא שלי ארגן יחד עם בן דודי את כל הנסיעה, ובכלל לא היה לי חלק בו ולו במעט, הרי לי כבר לא היה שכל לחשוב וגם הייתי עוד באמצע הלימודים, עד שפשוט ובאמת "נילקחתי" לר' נחמן עד לאומן, בחג שבועות. את חג השבועות הזה לא אשכח לעולם, ה' הוא עדי. היום, בערך שנתיים אחרי, ובאמצע גם זכיתי ל"אומן ראש השנה", אני "מהובר לרשת", רשת המידע הפשוט... זה בקיצור התקרבותי. אין מלים שיצליחו לתאר, אין לשון שתצליח לדבר, פשוט אשרינו שזכינו, שיש לנו צדיק כזה, רבינו נחמן בן שמחה ובן פיגא זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל!

- לשמיעת שיעורי ברסלב בשפות שונות 02-9950000
- גמ"ח קונטרסים ודיסקים 052-3476706
- גמ"ח לימוד לעילוי נשמת 052-3635951
- גמ"ח תפילין 054-7280433
- מוהל מוסמך ירא שמים 08-9743529
- שידוכים לשם שמים 02-5810010
- מוקד הישועות 1-800-255-522

רבי אליעזר שפירא ממונקאטש, ה"מנחת אליעזר", אמר: "כשכל העולם יתחילו ללמוד ולעיין ב"סיפורי מעשיות" (לרבינו ז"ל) – יבוא משיח צדקנו".
וציוה להדפיס ספר "השתפכות הנפש".

בכל שבוע ישנה אפשרות להקדיש את הגליון לעלוי נשמת צדיק מסוים המעוניינים לזכות במצוה וליטול את חלקם בדבר מוזמנים לפנות למערכת בכל עת אפשרי חיזקו ואימצו!

רבינו דיבר על ה"שיחה בינו לבין קונו" (התבודדות). למה צריך בכלל "התבודדות", הרי יש לנו את "תפילת שמונה עשרה", זה לא מספיק?

הרמב"ם ז"ל בהלכות תפילה מבאר, שעיקר התפילה היא השיחה בינו לבין קונו. אכן כך היתה צורת התפילה לפני שחכמינו ז"ל קבעו לנו את נוסח התפילה. וגם לאחר שחכמינו ז"ל קבעו נוסח תפילה – כל מי שמשיח את לבו לפני ה' מקיים מצוות עשה של "לע'עבדו בכל לבבכם". בדרך שגילה רבינו ז"ל, יש מעלות גדולות שאין בתפילת שמונה עשרה:

א. כיון שתפילת שמונה עשרה היא נוסח קבוע, אז אדם יכול להכנס להרגל, עד שפעמים אינו שם לבו למה שאומר, מה שאין כן כשמדבר לפני ה' דיבורים היוצאים מלבו.

ב. מבואר בליקו"מ (סימן צג), שתפילות ותחינות ובקשות הסדורים מכבר, כבר יודעים מהם כל המחבלים והמקטרגים, והם אורבים על הדרכים של אלו התפילות, מחמת שיודעים מהם כבר. כמו המשל הבא: דרך כבושה, הידועה ומפורסמת לכל, שם אורבים רוצחים וגזלנים תמיד, מחמת שיודעים מדרך זו כבר, אבל כשהולכים בנתיב ובדרך חדשה, שלא נודע עדיין, אז שם אינם יודעים לארוב כלל. כמו כן לעניין הנ"ל, כי השיחה בינו לבין קונו היא דרך חדשה ותפילה חדשה, שהאדם אומרה מלבו מחדש, על כן אין המקטרגים מצויים כל כך לארוב.

ג. עניין השיחה בינו לבין קונו, יוצר "קשר" וקירבה בין האדם לקונו, שזה עיקר מטרת התפילה, להתקרב על ידה ל-ה' יתברך. דומה הדבר לשני אנשים שגרים באותה שכונה, אבל אין ביניהם קשר מיוחד. ביום מן הימים נפגשו שניהם באיזה מקום, התפתחה ביניהם שיחה ארוכה, החליפו חוויות, וכל אחד "שפך" את לבו לשני. ברור הדבר שבאותה שיחה – התפתחה ביניהם "ידידות" וקירבה, ואותה קירבה באה על ידי ה"שיחה". להבדיל, כך הוא הדבר באדם שמשיח לבו לפני אביו שבשמים, שאותה שיחה יוצרת קשר אמיתי בין האדם לקונו. ופרט זה כמעט איננו בתפילת שמונה עשרה, שהיא תפילה קבועה, והאדם לא מוציא בה "החוצה" את מה שיושב לו על הלב.

יזכינו ה' לקיים בפשיטות ותמימות עצה נפלאה זו, ועל ידה להגיע לכל הטוב שבעולם, אמן.

שאלות למדור זה יש לשלוח
לכתובת המערכת או לדוא"ל

משכן הקדושה

תשמישי קדושה

במחירים מיוחדים!!

מכירה באיזור מודיעין והסביבה

050-3022212